

عنوان مقاله:

شروط ضمن عقد

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی تحقیقات بنیادین در حقوق و علوم قضایی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

حمیدرضا به گذر - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه مفید

خلاصه مقاله:

از مهم ترین مسایل مورد بررسی در حقوق مدنی مبحث عقود و تعهدات است زیرا عموماً افراد در روابط شخصی و اجتماعی خود مثل خرید و فروش ها و تنظیم قراردادهای و معاملات و... با آن سروکار دارند. مبحث شروط ضمن عقد نیز از دیرباز مورد توجه فقها و حقوق دانان بوده است و پیدایش مسایل و عناصر حقوقی و قراردادهای بر اهمیت آن افزوده است امروزه کمتر قراردادی است که شرطی در ضمن آن درج نشده باشد اصل حاکمیت اراده و آزادی قراردادی به طرفین اجازه می دهد که شرط مطلوب خویش را در قراردادها ذکر کنند. هر قراردادی که بین دو طرف معامله بسته می شود باید دارای چهار شرط باشد که به آن شرایط اساسی صحت معامله می گویند اگر یکی از این شرایط موجود نباشد صحت شروط را به صورت ایجابی ذکر نکرده است بلکه از سویی به ذکر شروط باطل (ماده ۲۳۲ قانون مدنی) پرداخته از سوی دیگر از شروط باطل و مبطل (ماده ۲۳۳ قانون مدنی) سخن گفته است این در حالی است که در مورد قراردادهای، در ماده ۱۹۰ ق.م به بیان شرایط اساسی صحت قراردادهای پرداخته است. نکته ای که در زمینه شروط مطرح می گردد چگونگی جریان شرایط اساسی معاملات در مورد شرط ضمن عقد است برخی بدلیل اینکه شرط نوعی توافق است و قانون مدنی در ماده ۱۹۰ شرایط اساسی صحت معاملات را برشمرده است این شرایط را در شروط ضمن عقد، عقد تسری می دهند و اعتقاد دارند که شرایط ماده ۱۹۰ قانون مدنی نیز باید در مورد شرط جریان یابد. در مقابل، عده ای شروطی را که در دو ماده ۲۳۲ و ۲۳۳ نگنجد را صحیح می دانند

کلمات کلیدی:

شروط ضمن عقد، قوانین موضوعه، حقوق ایران، معاملات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1549018>

